

گزارش مختصری از بازسازی حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان یک سال پس از درگذشت رفیق ضیا

یک سال از درگذشت رفیق ضیا، صدر حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان گذشت. در این مدت، حزب ما با مشکلات و معضلات زیادی مواجه گردیده بود که با جسارت، ابتکار عمل و تلاش‌های اعضای کمیته مرکزی و واحدهای حزبی رفع شد. بینش دگماتیستی و سکتاریزم تشکیلاتی وحدت حزب را به خطر جدی مواجه نموده بود. بعد از درگذشت رفیق ضیا، دفتر سیاسی حزب از طرف دو فرد از اعضای کمیته مرکزی حزب منحل گردید. در فقدان، دفتر سیاسی حزب، این دو عضو در «کمیته روابط بین‌المللی» اصول سنترالیزم دموکراتیک حزبی را زیر پا نمودند و حزب را در مسیر سکتاریزم و دگماتیزم سوق دادند. دگماتیسم و سکتاریزم، در همه زمینه‌ها و از جمله در سبک نگارش غیرعلمی، در اولین اعلامیه‌ها پس از مرگ رفیق ضیا در ادبیات حزب تبارز نمود. پس از انتشار این مطالب، اکثریت اعضای کمیته مرکزی و واحدهای حزبی به این عمل‌کردهای دگماتیستی و سکتاریستی، اعتراض کردند. اما این حلقه‌ی دگماتو-سکتاریست، به اعتراض‌ها و انتقادات اهمیت نداد و به‌دین ترتیب فضای رفیقانه‌ی داخل حزب، جایش را به انتقادهای انتقام‌جویانه سکتاریستی داد.

یک از اعضای دفتر سیاسی حزب، این شیوه کار و عمل‌کردهای سکتاریستی را انتقاد نمود و خواستار جدی گرفتن انتقادات و اعتراضات اعضای کمیته مرکزی حزب و واحدهای حزبی شد. اما یکی از این دو فرد که خود را «کمیته روابط بین‌المللی» می‌نامید، انتقاد این عضو دفتر سیاسی را با ادبیات زشت و زننده جواب داد و از عمل‌کردهای دگماتیستی و سکتاریستی‌شان دفاع کرد.

اعضای کمیته مرکزی حزب و واحدهای حزبی انتقال رهبری حزب به «کمیته روابط بین‌المللی» را خلاف اساسنامه حزب دانسته و یادآوری کردند که مطابق به اساسنامه حزب، فقط دفتر سیاسی در بین دو پلنوم صلاحیت اعمال رهبری کمیته مرکزی حزب را به عهده دارد. در نبود دفتر سیاسی منتخب و با صلاحیت، هیچ فردی از اعضای کمیته مرکزی به صورت انفرادی و هیچ کمیته‌ی حزبی به شمول «کمیته روابط بین‌المللی» نمی‌تواند صلاحیت‌های دفتر سیاسی حزب را اعمال نماید.

حتی پس از انتقادات گسترده به عمل‌کردهای دگماتیستی و سکتاریستی، فردی که خود را «کمیته روابط بین‌المللی» می‌نامید، به صورت انفرادی ارگان مرکزی حزب، *شعله‌جاوید* شماره ۲۶ را به نشر رساند. اعضای کمیته مرکزی بر این سبک کار انفرادی و خودسرانه مجدداً اعتراض کردند و طی چندین نامه، این شیوه کار نادرست و اندیویدولیستی را غیراصولی و تفرقه افکنانه خواندند.

متأسفانه این حلقه‌ی دگماتو-سکتاریست نه تنها توجهی به این اعتراضات نکرد، بلکه شماره ۲۷ *شعله‌جاوید* را نیز به گونه‌ی انفرادی منتشر کرد و به اعضای و هواداران حزب، حتا افراد بیرون از حزب ارسال نمود. محتوای این شماره فقط شامل نوشته‌ها و سخنرانی‌های یک کمیته حزبی خاص می‌شد. انتشار ارگان مرکزی حزب به صورت خودسرانه توسط یک فرد و آن هم با جمع‌آوری تسلیت‌نامه‌ها و سخنرانی‌های بی‌محتوا از یک واحد حزبی، روحیه سکتاریستی و اندیویدولیستی این حلقه را بیشتر برملا ساخت.

اعضای کمیته مرکزی و واحدهای حزبی که از این حلقه‌ی دگماتو-سکتاریست ناامید شده بودند، در هماهنگی با یک عضو دفتر سیاسی، جلسه اضطراری برای بازسازی حزب، در میزان ۱۳۹۹ برگزار کردند. در این نشست که اکثریت اعضای کمیته مرکزی و نمایندگان واحدهای حزبی گرد آمده بودند، معضلات حزبی و عمل‌کردهای دگماتیستی و سکتاریستی این افراد را به بحث گرفتند.

این جلسه دگماتیزم، سکتاریزم و سبک نگارش غیرعلمی را به عنوان مشکل عمده حزبی ارزیابی نموده و به این نتیجه رسید که بازسازی حزب یک پروسه طولانی و پیچیده است که باید در عرصه ایدیولوژیک-سیاسی و تشکیلاتی به پیش برده شود. مطابق به اصول مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیسم، بازسازی و جنبش اصلاح سبک کار حزبی نیاز به مبارزه در عرصه‌های، ایدیولوژیک-سیاسی و تشکیلاتی دارد. در این جلسه تصمیم گرفته شد که مبارزه برای اصلاح سبک کار حزبی باید از تصفیه حزب، از افراد حامل خط دگماتیستی و سکتاریستی آغاز شود. مطابق به تصمیم جلسه، دو عضو کمیته مرکزی حزب مورد اقدامات انضباطی قرار گرفت: «ش» به دلیل به مخاطره انداختن منافع حزب و حرکت‌های سکتاریستی، اخراج گردید و «ل» به خاطر همکاری و حمایت از «ش» و بینش دگماتیستی تنزیل موقعیت داده شد.

در یک سال گذشته، این دو، با عملکردهای غیراصولی همچون هک کردن وب سایت شعله جاوید، و نشر مطالب زیر نام حزب، افشاگری‌های تشکیلاتی و حمله‌های شخصی به اعضای حزب، به تخریب حزب پرداخته‌اند. این حلقه‌ی دو نفره، از اواخر ماه نوامبر ۲۰۲۰ تا وایل جنوری ۲۰۲۱، وبسایت شعله جاوید را با همکاری حلقات مشکوک بیرون حزبی هک کرد. در مدتی که وبسایت حزب در کنترل این حلقه بود، مورد سوءاستفاده برای فحش و رکیک‌گویی علیه اعضای حزب قرار گرفت، که این امر بیشتر از گذشته ماهیت دگماتیستی و سکتاریستی این گروه را آشکار نمود. حزب ما از زمان تأسیس‌اش تا کنون، همواره مخالف سیاست‌های نشراتی‌ای بوده که مبارزه‌ی ایدیولوژیک-سیاسی را با رکیک‌گویی و حملات شخصی خلط نموده‌اند.

این افراد تا کنون باسؤاستفاده از نام حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان به فعالیت ادامه داده و ادعا دارند که ۱۱ شماره‌ی بیرونی و درونی و چندین پلنوم و یک کنگره برگزار کرده‌اند. سبک نگارش غیرعلمی (کاپی‌پست) این افراد که به گفته مائو «استفاده از نیروی مغز را لازم نمی‌داند»، بیانگر ماهیت جلسات، پلنوم‌ها و کنگره این گروه نیز هست. چنانچه، اعلامیه‌ی ۸ مارچ ۲۰۲۱ آنان نیز از شماره‌ی ۱ نبرد زن که در سال ۲۰۰۱ به نشر رسیده بود، کاپی شده است.

پس از اخراج این افراد، فعالیت‌های حزب روی دو مساله مهم متمرکز گردید: (۱) از لحاظ تیوریک، مبارزه علیه دگماتیزم و سکتاریزم و (۲) از لحاظ تشکیلاتی، بازسازی کمیته‌های منطقوی و پایه‌ای. در این مدت، حزب مطابق به ضرورت‌های تشکیلاتی به مطالعه آثار کلاسیک و اسناد حزبی و بازسازی کمیته‌های حزبی به شمول تربیت و آموزش کادرها توجه ویژه داشته است.

در این راستا، حزب در پرتو اصل مائوئیستی انتقاد و انتقاد از خود، به جمع‌بندی همه جانبه و تحلیل از فعالیت‌ها، کمبودات و اشتباهات ایدیولوژیک-سیاسی و تشکیلاتی حزب پرداخته است. ما معتقدیم فقط از این طریق می‌توان برای پیوند تیوری با عمل، تطبیق حقیقت عام مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیسم در شرایط خاص انقلاب افغانستان موفقیت حاصل کرد.

چنانچه مائو گفته است: «جنبش اصلاح سبک کار یک جنبش پر دامنه تربیت مارکسیستی است.» (مائو، مارچ، ۱۹۵۷) بنابراین، با پیروی از این اصل، ما در جنبش اصلاح سبک کار برای تلفیق تیوری و پراتیک انقلابی، مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیسم را به کار می‌بندیم و در پرتو آن به حل مشکلات پراتیک مبارزاتی تلاش می‌کنیم. مائو می‌گوید: «مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیسم [علم است و علم شناختی است که جز با شیوه صادقانه بدست نمی‌آید، با علم نمی‌توان حيله‌بازی کرد.» (مائو، می، ۱۹۴۱)

کمیته مرکزی حزب به همه اعضا و هواداران حزب اطمینان می‌دهد که حزب ما با طرد سکتاریزم و دگماتیسم، اکنون از استحکام ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی بهتر برخوردار است و این استحکام تشکیلاتی زمینه گسترش حزب را فراهم خواهد کرد.

حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان

جوزا ۱۴۰۰